

Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saafom: Indbiller, Adresser, Adresser og i. v. adresser, Stjernen Dannebrog, Redakts.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registeret Brev.

„Stjernen“ er det billigste danske Blad i Amerika; koste blot \$1.25 om Uget, men sendes vel at mærke kun med forudsættelse af 3 Uger efter forsendelsen af den første Penges. 3 Uger efter forsendelsen af den første Penges, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen“ et Aar for \$5.00, eller blot \$1.00 hver.

Kolf, som ønsker at gøre sig bekendt med „Stjernen“, vil paa forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udlobet af denne Tid skænes forsendelsen om ikke bestilt paany.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemundede de til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

M. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Cheyenne, Wyo.

Ch. Molt, Christensen Greenwood, Cass Co., Neb.

H. A. Hansen, Hampton, Neb.

R. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.

E. S. Christensen, Fremont, Neb.

Chr. Johnson, Minden, Neb.

R. Christensen, Clarkson, Kansas.

C. G. Robbin, Deersfield, Dane Co., Wis.

P. Paulsen, N. W. Depot, Cheyenne, Wyo.

Eril Knudsen, Davenport, Linn Co., Neb.

A. M. Bager, Atton, Colo.

Photograf G. C. Smith, NorthYamhill, Ore.

Kens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marius Christensen, Gaston, Fresno Co., California.

J. T. B. Smith, Cozab, Neb.

Personer eller manglende Eksemplarer haas ved Agenterne naar Henvendelse betrom Per tidde.

Udfillings-Brev.

Chicago, 17de Juni, 1893.

Kjærlig ankommen til den hvide By med sin kolossale Udstrækning og tallose Afspjælinger af alle Jordens Folkelag og alle deres forskelligartede Frembringer, har jeg endnu ikke faaet et tilfredsbringende Indblik i dette uhyre Foretagende til denne Gang at kunne meddele „Stjernen“'s Læser et andet end mine første sigtende Indtryk.

Jeg har kun været ude i Jackson Park fra Kl. 11 i Formiddags til Kl. 7 i Aften. Men saa meget har jeg allerede bemærket: at den megen Snak om uhyre Priser og Udplyndring af Guldminer er i stor Grad greben ud af Luften. Det er sandt at et Aarhundrede i 1850'erne herude imod 25 Cts. nede i Byen og i Glas Sødanvand 10 Cts i Stedet for 5; men saadanne Prisforhøjelser er jo almindelige paa enhver Udfilling. Frit Driftvand er her jo, og der er jo inter til Hinder for at bringe sin Kunch sig fra Byen. Naar saa dette kommer, at man nede i Byen kan leve sig et hyggeligt Værelse for 2-3.00 om Ugen, vil man se, at det ikke er saa forskrækkeligt dyrt endda at besøge Udfillingen.

En anden Ting har jeg lagt Mærke til, og det er at alle de vigtigste Udfillinger er, trods Paastaaelse om det modsatte paa det nærmeste nær færdige. Jeg har i Dag været i 6 af de ledende Udfillings-Bygninger — Transports-, Regjerings-, Hærens-, Fabrikanternes-, Minerals- og Elektricitets-Bygningerne, og med Undtagelse af Minerals-Bygningen kan det siges, at denne Del af Udfillingen er færdig.

I Højhed og kunstnerisk Fremstilling kan det gjøres, at denne Udfilling ikke kan maale sig med tidligere — især med Paris — men jeg dover at paastaa at den langt sørgaars tidligere i Stor-ærtehed og Kjøpmændssigthed paa enhver Dato. Selv naar man, som jeg har haft i Dag, har dette kolossale Panorama for Djet, saa fattede den Rigtighed; man mager ikke at begribe den uoverskuelige og i alle Henseende overvældende Fremstilling af menneskelig Skaberhånd, der her fremtrylles for Djet. Og man beklager kun, at dette Dje er for lille til at opfatte alle de herlige Skuespil her opføres.

Tænk, en Samling af 13 Hovedbygninger, hvoraf den ene (Fabrikanternes Bygning) dækker et Jordareal paa 44 Akers. 1000 Villæer, 25x50 Fod kunde saa mageligt staa indenfor dens Mure. 787 Fod bred og 1687, eller mere end en Trejædel Mil lang, høves Tagets Midterparti indtil 245 Fods

høj. Naar man naar derude ligner denne Udfilling af Besigtlingen en Samling Byer fra alle Verdens Hjørner, hvorover der i almindelige Sters Højde hæver sig en Himmel af Glas og Jern. Saa hurtigt vi kunne, oplyste vi Domsmarks Bygning, som findes herude, lige overfor Søigeren Ruslands Pavillion, Familiefæstet var mig særlig iøjnefaldende, idet jeg opbagede tre Damsnedregelslag væjende fra den russiske Pavillion, lige som der naturligvis fra den danske Bygningens facade hængte det kjære Mærke. Vi ventede en hel Time paa Beskueligheden af den danske Udfilling, og det gjorde Djet godt, at måtte jeg paa de mange smukke Ting, der saa levende mindede om det kjære gamle Fædreland. Skjønt den danske Udfilling ingenlunde er stor, saa alle dog indrømme, at den i alle Henseender er en af de mest udsjætte og tiltrækkende paa hele Pladsen. Pavillionen består af en let Bygning i Renaissance-Stil med tre Taarue. Til Højre for Indgangen har man H. C. Andersen's Dagligstue med den Kamin, Borde, Stole, Bibliotek osv. han brugte; end ikke hans Smykke og Rejsetaske mangler. Saa ligesom der bag Glas en hel Del af hans Breve og Manuskripter, gamle Kommuner og mange flere personlige Effekter. Paa samme Maade er der til venstre indrettet en Stue til Fremstillingen af Bæker og af Mindestykker om Bertel Thorvaldsen, en anden verdensberømt Dansker. En Del af de gamle Mønter og Medaljer, som jeg for 8 Aar siden saa paa Thorvaldsens Museum i Kjøbenhavn, traf jeg atter her. Lo udmærkede Gidsaffisjoner af Thorvaldsens værker „Hebe“ og „Hyrdrengene“ er opstillet her. Saa er her omfattende og ypperlige Udfillinger af Guld- og Sølvstj, Porcellan og Terrakotta, fine Møbler, Bøger og Bogbinding, Broderier. De danske Kvinders Broderi og Haandarbejde er udmærket. Fru Ida Hansen, Døckeretsfoged Octavius Hansens Hustru har en stor righoldig Samling Broderier; og Baronesse Injula Dahlerup har sin private Samling af Vordbakterier og Husgeraad to — tre hundrede Aar gammel i det ene Hjørne. En ung dansk Dame, som har lært at tale Engelsk flydende i det gamle Land, foreslaar Baronessens Udfilling. I en stor Glasstue saa jeg en Model af Hisehøvsanlægget ved Kjøbenhavn; den vil blive et godt Kværtsfæst for Danmark. H. Michelsens Pyramide af flydte Kunstlaster fra S. Croix, Vestindien er ikke daarlig og den brændte og ubrændte Kalk fra Høje er ogsaa god nok.

Saa faar det være nok for denne Gang.

Peter Ebbeson.

Nytted i Juni, 1893.

Hr. Redaktør Ebbeson.

Da Hr. Hatt i förrige Nummer af „Stjernen“ indtræder min Oprædning ved Grundlovsfejsten i Dannebrog paa en kurios Maade, tør jeg maasse bede Dem være saa venlig, at give nedenstaaende Gjenfortælling i Deres ærede Blad.

Det undrer mig, at De Hr. Hatt, vil vove Dem frem for Publikum med en saa mildt talt morsom Skildring af Grundlovsfejsten i Dannebrog, men da naevnte Fremstilling er endnu mere forvirret end Deres Heltale, saa tvinger De mig til at give Dem en bestemt Tilretvisning. For det første mærker man, at De er vred paa mig og Ordlystere, men hvad De er vred over, kan ingen blive klog paa af Deres vidunderlige Inferat. Maasse de har glemt det; i saa Fald har jeg dog den Trost, at Deres Fokommelse er i Harmoni med Deres Fortaend. Thi ved Fjesten forlod De nok ikke ganske, hvad De selv sagde! hvordan i al Verden skulde De paa de gamle, hvad jeg sagde — eller huske det — nej det var saa maend for meget for langt. Er de vred over at jeg ikke talte Dem efter Munden, saa saa De være i fuldstændig Bivred med Dem selv, thi De skriver jo meget pænt, at De sniser, efter det og uindret kunde sige sin Mening paa en sammelig Maade. Hvorfor maatte jeg saa ikke? Da De havde endt Deres Tale, som bestod af gamle forslidte Højrefloker, spakket med Udsald mod den danske Voldens, højtidelige Antydninger om Kongens Ret til at vælge sine Ministre, hans Majestæts Hellighed o. s. v., raabte Dirigenten mit Navn op som Toler. Men nu begynder Deres store Syner „a la illusionne simul“; thi De ser Dirigenten hale mig op i en Enor, og De hører ham bede mig være saa venlig at give Dem lidt paa Hovedet. Disse Deres Syner med Snoren og Dirigenten's Opfordring til at imøbegaa Dem, saa jeg stemple som mildt talt urigtige. Men Faktat er, at mange af Tilhørerne vare indignerede over Deres Dmtale af det danske Folke-

part, og da flere bad mig staa frem og give dem en Tilretvisning, tog jeg Ordet og led Dem fortaend, at jeg ikke taalte. De talte mæsfættende om den danske Voldensstand, fra hvis Skjold vi saa godt som alle Tilstedeværende vare udgaaede. Medens De talte, Hr. Hatt, havde der heriker en trykkelig Tavsighed blandt Tilhørerne, dette har De, formodentlig med Deres forunderlige Logik og komiske Maade at udtrykke Konsekvenser paa, opfattet som et Bifaldsbetegn, thi da jeg imøbegit Dem, opfordre De Dem paa en Maade, der vidner om en heldigvis sjælden Dannelsel, idet De hujede, streg og afbrød mig, saa Dirigenten maatte kalde Dem til Orden. Da jeg sluttede, gif jeg bort fra Fjestspladsen og ind til Byen, hvor jeg havde uopdømtigt Grinde. Men nu har de formodentlig set mig god bort, Hr. Hatt, thi som jeg siden horte, træder De paany frem paa Bræderne og forlanger, at jeg skulde forjære noget, jeg havde sagt, men som de havde glemt — sørgelig Fokommelse! Og nu stete det, at De maatte gange fra Deres op-højede Stade fulgt af Tilhørernes lyd- lige Mishagsyttringer, men deri var jeg da uskyldig, da jeg slet ikke var til Stede, saa det maa De ikke være vred paa mig for. De skriver, at jeg fremkom Dem en Del Urigtigheder. Maa jeg spørge hvilke? Og derved sit det Udfænde af, at De var Højremænd. Nej, min kjære Hatt! Jeg gjorde Dem ikke til Højremænd, det gjorde De saa meget godt nok selv. De skriver, at jeg blev halet frem for at fuldbyrde Demmen. Jeg min gode Hatt! Jeg demte Dem ikke, men det store Publikum demte Dem, idet De blev pebet ned. De skriver, at jeg var udmønt, saa jeg kunde ikke en Gang komme med en Udslytning. Men kjære Hatt! Nu bliver De morsom. Skulde jeg undskyldes Deres intelligente Oprædning paa Tribunen? Ja, overfor Publikum kunde jeg gjerne have gjort det, naar de havde bedt mig derom; men at undskyldes Dem selv overfor Dem selv, ved Dem selv, til Dem selv, eller hvad mener De? Nej, det vilde nok blive for uforfaaellig. Og De skriver, at hvis jeg havde lidt Forsand i Hovedet, maatte jeg kunne indse, at Deres Udtalelser ikke kunde stude Vensstrefagen hjemme. Se nu bliver De lige-gestem glimrende ligesom Valvordos Hof i „La fille de bon sens“. Tror De virkelig at jeg eller nogen anden dødelig er bange for, at Deres Tale i Dannebrog kan stude Frihedsarbejdet i vort gamle Fædreland. Hvor i al Verden er De kommen paa de Tanker. De maa da have mageløse Tanker om Deres egen Storhed i politisk Henseende. De giver iøvrigt en træffende Skildring af Deres personlige Oprædning paa Fjestspladsen, idet De skriver, at Fjesten var vellykket i sine Hovedtræk, thi Hovedmomentet ved Fjesten var, efter flere Tilskuers Mening det Højbet, da De, Hr. Hatt, under Pibers og Trommers Lyd for ned ad Talerstolen. Og vid nu, Hr. Hatt, at det ikke var en Pøbelstørm eller et om-taaget Publikum, nej det var adruer, dygtige og friskindede danskfødte Mænd, som paa denne Maade gav lybellig til-fænde, at Deres Tale og Oprædning var midlert talt takløs. I Slutningen af Deres Inferat skriver De, at mange maasse ikke kan fatte mig. Det er sandt Ord, skjønt det er meget sørgeligt. Men saa faar De troste Dem med, at store Genier ofte bliver misfættede i denne hvidige Verden.

J. N. B. Christensen.

Butte, Montana.

af Christian Michelsen.

Hjelvedes nordvestlige Hjørne, den 13de Juni, 1893.

Til denne bergede Mineby ankam jeg i Gaar. Almindeligvis naar man har set en amerikansk By, saa er man ikke langt fra Sandheden, naar man siger, at man ved hørteledes alle andre amerikanske Byer ser ud; men det gjælder dog knapt her. Butte er en særegen By. For mig er den et komplet Helvede. Jeg har ikke noget imod at andre betragte den for et Paradis. Altsaa jeg beskriver den isølge mit Synspunkt.

Længe før man ankommer, ser man gule, grønne, hvide og kulgråe Højskyer opstige, og disse Skyer hænge tungt over Byen. Saa dræbende er Indbydelsen af denne Sulptur-Nag, at al Vegetation er uddød. Jorden er øde og nøgen — ikke en Blomst, ikke et Blad, nej, ikke en Gang Randens Kjørnemøls-Blomster kan gro i dette Helvede. Dog er her alt andet end varmt; jeg fryser over al Maade. Det har sneet hele Matten, og da jeg vaagne i Morges, laa der 2 Tommer bys Sne paa Jorden. I Stedet for at være nede i Dybet, som er den almindelige Mening om de Kristnes hebe Helvede, saa er vi ikke alene temmelig langt mod Nord, men ca. 6000 Fod oppe i Luften.

Kort efter min Ankomst hertil tog jeg en Tur ud i Byen veldet af en Or-Brevst, Mr. E., der var en af de sjældne saa, som har erklæret sig en Arbejder og en fri Tænker. I den nederste Part af Byen saas lange, uregelmæssige Grøfter: „Millioner af Dollars er udbøttet fra disse Grøfter“, sagde Mr. E., og han forsikrede, at der var Guld overalt under vore Fødder, er Guldene ikke bogstaveligt bragte med Guld, saa er der Guld i dem. Dette siger jeg for at ingen skal tro, at jeg af en Højtidelighed har forvildet mig ind i det Ny Jerusalem; nej, jeg er i Helvede for Sjælliget.

Rundt om, hvor jeg kom, saa jeg Huler i Jorden; man kunde med Rette kalde dem Faldgruber; men almindeligvis kaldes de Miner. Her er Miner i tusindvis; thi Jorden er bogstavelig fuld af ædle Metaller, saakaldet. Mærkelværdigt nok, disse „ædle Metaller“ stæber de mest uædle, brutale og sataniske Mennesker, som findes. Som jeg gif i mine egne Tanker, var jeg ved at falde over et Mandfolk i Arbejdsklæder — selsogelig en Minearbejder — han var fuld og laa med Ansigtet mod Jorden, paa en af hans Fingre sad en Guldring med en smukke Udfælling.

Om Aftenen holdt jeg Foredrag i den nord-lutheriske Kirke om Arbejderspørgsmaalet. Pastor Peterson var blandt Tilhørerne. Da Mødet var forbi tog en nord Politibetjent mig omkring i en Menge af Helvedes Forlystelsessteder. (Læserne behøver ikke at tro, at jeg gif der for Lyf). Min Sjæl pintes ved Synet af den Glendighed, Redverdigelse og Vast, som jeg saa i et Par Times Tid. Midt i Byens Forretningskvarter fandtes en Blod, hvor omtrent hvert Hus var en Prostitutions-Hule, en Spillebule eller en Saloon; vi var inde i mange af de to sidstnævnte Slags og i hver af disse vridte det med unge Piger, der ryg, drak og saa videre. Disse faldne Kvinder var lejet til at betjene og plyndre de faldne Mandfolk, som vridte der i stort Antal. Vi gif sluttelig ind paa et Slags Theater. Der var fuldt Hus. Tilskuerne betjentes med Ol og Cigarer af Pigerne, der selv drak og ryg. Forlangte en Karl et Glas Ol, bragte him uden videre 2, det ene var til sig selv og Prisen var 25 Cents. Stuepillerne var af den laveste Type; deres Sange, Dans og Aften forede fuldstændigt til det raa Publikum, som jævnligt hylede og pøb i Fingrene. Jeg saa flere Slynge- og Højtideligheder i 5 Minuter der, end jeg har set noget andet Sted paa en hel Dag.

Oh, I kristne Præster, I har Diet, naar I tale om et Helvede; I tage kun fejl naar I sige, at det er nede i Jordens Døb; det er mit iblandt Oder, og I saa ikke alene magteløse men ligegyldige over for det. Ederes Brødre og Søstre lynte dybere under Kastens knusende Byrde, mens I tale om Helvede i Fantasiens Rige.

Da jeg i Dag spadserede med en ung Nordmand, Mr. Stotes, spurgte jeg under Samtalen Lob, om ikke der blev begaaet mange Drab; han svarede der til: at i de 6 Maaneder, han havde været her, var der kun stude 7 Mennesker, for saa vidt han vidste. Derimod blev der dræbt en stor Del i Mineve ved Uforlygtighed. Minernes Dybde er indtil 1600 Fod. Naar Mine-Arbejderne fires op og nede i disse dybe Huler udvises der stor Ligegyldighed. Dste lader man Elevatorerne nede i en saa voldsom Hast, at Arbejderne falde onkulb, og da „the cage“ ikke har nogen Sidevægg, saa komme de stundom i klemme og saa Arme eller Ben knuste. Man regner, at ca. 50 Mand komme til Stade pr. Maaned og ca. 3 dræbes hver Maaned. For et Aar siden dræbtes 9 Mand paa en Dag.

En Irlander ved Navn Marcus Dalby, som er Manager af Anaconda Minen skal isølge flere paalidelige Mænds Vidnesbyrd være en i høj Grad dominerende og uretfærdig Karakter over for sine Slaver. Han tvinger dem blandt andet til at betale \$1 pr. Maaned til det katolske Hospital samt dertil, at Minearbejderne betale deres maanedlige Kontingent til deres eget — „The Miners Union Hospital“.

I Anaconda ejer han det største Smeltetværk som findes i de For. Stater. Ved sidste Balg spændte deres \$220,000 for om muligt at faa Anaconda erklæret Montana's Hovedstad, men han ejer og saa omtrent det halve af den By; med andre Ord: han synes at være Montana's Konge. Han har jævnligt Processer med Folk; men da hans Solddyngere er kjæmpesjæle, saa forstærker man, hvor for han altid vinder. Han skal paa samme Tid være meget gubringtig. For et Aar siden gav han \$1000 til den nordste Methodistkirke. Den kjælle Nordmand, Mr. Danielsen afsatte disse Voldpenge; men han var nok i Minoriteten, Guds Vord kunde ikke modstaa Lyften

til det glimrende Guld; de tog det og tallede...

Paa dette hvidige Bjerg — Butte — hør Sølvminerne stille Guldet fra Ertsen, hvor violetblaa og gule Flagtyper dræbe at Pla-teliv, hvor Kasten og Redersdragtigheden regierer, her findes afbildt lige ædle Mand og Kvinder. I blandt disse skal særligt nævnes Med. L. Hansen af „Montana Tidende“ Mr. D. T. Stotes, og Danstern N. Jensen og Er-Redaktør Rosmusen og Mikkel Andersen.

Danserne er meget paatalige her, hvilket glæder mig. Det synes at tyde om, at de ikke trives meget godt i Helvede, Jeg for min Del vilde ikke bo her for alt Montanos Solt. Her skal jeg holde 3 Foredrag, saa om de gode Gudsbrød, da stunder min Forlovnings-Tid me til om et Par Dage.

Farvel!

Hr. Redaktør Peter Ebbeson.

Som man faar skal man og høre, det er et sandt Ord og det slaar aldrig fejl, efter hvad Præsterne siger, og saa i politisk Henseende har vi fundet, at der er meget sandt i dette Ord, og det faar vi nu at føle; stude at de stærrer alle over en Kam. Men i Politisk er det jo saadan at haab Majoriteten saar det samme maa Minoriteten ogsaa høre. Ved at kalde et Blik ud over Landet og betragte de nuværende Tilstande kom jeg til at tænke paa dette Ord, for Arbejderne og Farmeren gif til BallotBoren den 8 November sidste Aar og saade den samme Slags Sæd som de har faaet i de sidste 25 Aar, nemlig Klinte og gullrud, og derfor maa han nu til Gjengjæld høre Sorg, Nød, Gaar og Glendighed. Kraft engang Blikket ud over Landet og se alle de finansielle Bankruptur og Ulykker, som for Tiden herger Landet, man tager aldrig et Blad i Haanden uden man samtig opbager mindst en halv snes Bank-Rullitter og Forretningssnedlæggelser. Der gaar en Baven og Nysien igjennem Samfundet. Uvisshed og Ufyrkerhed er Gjensind for alles Opmærksomhed, Forretninger, som for har været betragtet som fuldstændig sikre, bliver nu betragtet med mistænkelige Sjæle. Al Forretning er i Aftagende Lumber-Baronerne i Mich., truer med at stoppe Arbejdet paa deres Savværker; de kan ikke sælge deres Lumber, det er, de kan nok sælge, men de kan ikke faa Pengene for dem. Arbejderne med deres \$1.25 om Dagen ryster paa Hovedet den; sædvanlige Arbejdstid er 9 Maaneder om Aaret, om Vinteren saa ligger Mich. Arbejdere i Dvale, alle søger paa Labben ligesom Bjørnen eller ogsaa han stifter Gjæld som han saa maa betale næste Sommer, for saa at begynde paa samme Maade igjen næste Vinter, og det er denne Gjæld som piner ham hvis nu Møllen stopper. Hvad saa ingen Arbejder ingen Penge og ingen Kredit, saa maa han Sulte, og Bengemanden drager ind alle sine rebe Penge og gjemmer dem i sit Stakkammer, og Arbejderne med deres Sparekilling i Bankten, der i en heldig Stund er sat tilside for at imøbegaae Sygdom og Arbejdsløshed. Saa gaar Vanden Fallit og saa mister de dem. Og efterfølger de Bengemandens Eksempel, og drager dem ud af Cirkulation saa forværet de kuns deres egen Stilling ved at formindstke Pengemængden, for naar Pengene som skulde være i Cirkulation forfinder i engelske og amerikanske kapitalistiske Pengelæder, saa bliver Efter-spørgslen efter Dollars saa stor at den stiger i Værdi, og naar den gjor det saa maa naturligvis al Ejendom falde i samme Højhed, og Regjeringen, som skulde og burde kontrollere Bankerne og se til at de ikke spekulerer i vidtløftige Foretagender med Arbejdernes furt erhvervede Penge, de sidder som en ligegyldig Tilskuer og ser paa at formindstke Pengemængden. Nu har vi godvilligt til at faa en Bengemand lige som den vi havde i 1873 og hvis vi tager som et Eksempel haad der foregik den Gang saa kan man godt forudsig at den Ejendom som før var værd 1000 Dollars om kort Tid vil bare være værd 300 og hvis de saa er saa heldig at have en Mortgages paa deres Hjem, lad og sige Halvdelen af dets egentlige Værdi, ja, saa kan man ganske rolig gaa fra haade Hus og Hjem, for saa vil Kapitalisten som har Mortgages paa det, tage det fra os alligevel. Paa den Maade var der i hundreder og tusindvis af Arbejder og Farmer som mistede deres Hjem, samt alt haad de ved et helt Livs Lid og Slad havde opsparet i 1873. Men hvad er saa Styld i at faadanne Tilstande elsiferer? Svaret maa blive at det er Pengemangel; vi har al for lidt Penge i Cirkulation til at vi kan afgjøre vore Forretninger Kontant. Nu for Tid den bliver omtrent alt Forretning afgjort paa Kredit, og det er denne Kredit som staber Panic, begrundet paa at de saa Millionærer som kontrollerer vort Pen-

gefstem kontrollerer ogsaa al vort Pen-det er, de har en Mortgages paa Ryggen af omtrent hver eneste paa Ryggen af de Rorende Stater, og de en isjen Dag faar isjætte at ind- deres Tilgodehavende, se saa er det ikke er Penge nok til at Møde deres bringer med; saa er det at alle gaa Bankten enten for at laane Penge, og ogsaa for at hæve deres Sparekilling til at betale af deres Mortgages, saa i 9 Tilfælde ud af 10 viser det sig, Bankten, som imellem og sagt, er den me Mand eller ogsaa en af hans Arter, ham som Gjer alle de Mortgages som hænger paa Ryggen af os, saa ham som har forbrødt sit Tilgodehavende ubetalt, som har toungtet os til at til vore Sparekillinger for at betale Gjæld, det viser sig som sagt at maa kommer til Døren saa finder vi den let og en Sedel paalklistret (Bankten gaet Fallit) og dine Sparekillinge gaet Zanben i vold; paa denne Maade gaar Bankeren eller ogsaa om man Millionæren to Fluor med et Smak, tager haade dit Hjem og dine Sparekillinge. Endstjont der er ca. 300 Paad-gaet Fallit i de sidste Maaneder, saa er jeg dog ikke nogen tan paavise mig, disse Herrer som er bleven fattig og det, og jeg tror ligesaa lidt at nogen paavise mig en Arbejder eller Farmer som er bleven rig ved at Bankten gaet Fallit. Det er en Panic der bejder 2Veje, den gjor den rige rigere og den fattige fattigere, se deri ligger Høskjellen, og derfor er det jo til Millionærens Fordel at stabe en Panic, mens er til Arbejdernes Stade, og derfor bør vi modarbejde den paa alle Maader. Hvis af alt maa vi have flere Penge i Cirkulation og det maa være Penge som Streeet ikke kan kontrollere, de maa være fuld Legal Tender i Betaling af Gjæld, offentlig og privat, vi maa ha Guld Standarden tilintetgjort, og Solt og Sedelpenge maa gjøres tilfullet med Guld i enhver Mening; vi kan ikke hjælpe at vi har en PengeStandard af Guld, for det er nu en Gang Slags Metal vi ikke ejer, og det er kunst at lave Penge af et Metal som maa betale 2 Dollars for at faa en Dollars værd af Metal, men Cleveland's Harrison er de begge for Ulykkelig til se ind til det, eller ogsaa er det Pengesæt som er i saadanne Omstændigheder at den forbyder dem at se Sammen lige i Sjænen, man ved jo nok at det Slags Folk, som først har faaet den Million er villig til at sælge haade Penge og Legeme for at faa fat i den næste Dernaft maa vi have Regjeringen til overtage Bankforretningen, vi maa ha Unfel Sam til at være ansvarlig for den eneste Cent som Befolkningen gjer til til Opbevaring. Han maa være den som vi maa søge til for at laane Penge, han maa være den som skal passe paa Penge vi har opsparet, saa at vi altid ha være sikker paa at faa akkurat 100 Cent paa Dollarsen, Unfel Sam er jo værd fælles Fader vi er jo alle hans Børn, de viser han sig som en Fader overfor os, naar han lader fremmede Kvæder komme ind og plyndre os uden saa meget som at røre en Haand for at forjøre os; tror at enhver vilde sige at det var et daarlig Fader som behandlet sine Børn paa den Maade, og dog er det den samme beRegjeringen i Washington har behandlet Folket paa i de sidste 25 Aar, med hvem er nu Styld i at faadanne Tilstande de elsiferer. Demokratene siger at republikanerne er de stydige og Rep. siger at det er Dem. som gaar ud paa at være vore Landet. Lad os en Gang se, det værende finansielle System har bestaaet i de sidste 20 Aar eller siden 1873, det er dette Systems Indførelse som staber den store Panic samme Aar. Nu vi har haad baade Rep. og Dem. ved Møret af Stortens Stibe, flere Gange siden den Tid men ingen af dem har haft Lyf til at imøbegaae Folkets Dyster ved at Solt og Papirspenge lige med Guld, og ved jo alle at Cleveland og det Demokrati anerkjender kun en Slags Penge, og det er Guld, og vi ved ogsaa at Harrison og det Rep. Parti anerkjender kun en Slags Penge, og det var Guld, der fandtes ikke Spor at forfjel paa deres Finanspolitik. Ved sidste Balg deres Blad form udtalte ganske det samme, og jeg komplet som har laaret dem begjære, saa saa begge Partier har udoort i Gjerting og Løfter at det er favor af det værende Pengesystem og dette System har bestaaet siden 1873, det har spredt Høskjellen, Nød, Sorg, Forringelse og Glendighed over hele Landet og hører Kald som det har været praktiseret i. Nu kommer vi til Sagen: da vi har Efteraar gif til BallotBoren for at lægge vor Protest imod den Uretfærdighed som har været udøvet imod den mindre del miblede Del af Befolkningen, haad gjor de vi da vi fattede vores Stemme i vort af det samme praktiserende Møret